

sygn. akt VII Pa 105/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk (spr.)

Sędziowie: SO Renata Gąsior

SO Agnieszka Stachurska

Protokolant: st. sekr. sądowy Monika Olszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 października 2016 r. w Warszawie

sprawy z powództwa A. Ż.

przeciwko Jednostce Wojskowej nr (...) w I.

o nagrodę jubileuszową

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
z dnia 22 marca 2016 r., sygn. VI P 419/15

1. oddala apelację,

2. zasądza od powoda A. Ż. na rzecz pozwanej Jednostki Wojskowej nr (...) I. kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset)
złoty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

SSO Renata Gąsior SSO Marcin Graczyk SSO Agnieszka Stachurska

Sygn. akt VII Pa 105/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 marca 2016 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił powództwo A. Ż. przeciwko Jednostce Wojskowej Nr (...) w I. o nagrodę jubileuszową i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1800,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Z uzasadnienia Sądu I instancji wynika, że powód dochodził nagrody jubileuszowej w związku z 40 rokiem pracy w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia w łącznej wysokości 13.614 wraz z odsetkami ustawowymi wyliczonymi od dnia 8 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty. Powód wniósł również o zobowiązanie pozwanego pracodawcy do zaliczenia pełnego okresu stażu pracy, który bezzasadnie z nim rozwiązano z przyczyn dla powoda niezrozumiałych oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty z dnia 15 września 2015 r. Sąd Rejonowy nakazał aby pozwana zapłaciła na rzecz powoda kwotę 13.614 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 8 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wniosła w tym terminie sprzeciw W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 20 października 2015 r. (data nadania) pozwany Jednostka Wojskowa Nr (...) w I. wniósł o oddalenie powództwa i obciążenie powoda kosztami procesu, zasądzenie od niego na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że roszczenie powoda jest niezasadne i winno ulec oddaleniu. Powoda łączył z pozwanym stosunek służbowy, do którego zastosowanie ma nie kodeks pracy lecz ustawa szczególna – ustawa z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Powód został zwolniony ze służby wojskowej na skutek orzeczenia Centralnej Wojskowej Komisji Lekarskiej z uwagi na całkowitą niezdolność do służby wojskowej. Na dzień zakończenia służby miał zaliczone 38 lat 10 miesięcy i 18 dni służby, zatem nie nabył on prawa do nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy. Upływ 40 lat nastąpiłby 5 sierpnia 2015r., a więc po upływie 12 miesięcy od daty zwolnienia ze służby.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powoda A. Ż. łączył z pozwanym Jednostką Wojskową Nr (...) w I. stosunek służbowy na podstawie kontraktu od dnia 5 listopada 1984 r. do dnia 24 czerwca 2014 r. Za pełnioną służbę powód otrzymywał miesięczne uposażenie w kwocie 4.916,17 zł. Przed objęciem służby zawodowej powód odbył zasadniczą służbę wojskową przez okres 2 lata 1 miesiąc i 4 dni pozostając wówczas w okresie zatrudnienia w Gminnej Spółdzielni (...) w N. od dnia 1 września 1975 do 31 października 1984 r. Łącznie z zasadniczą służbą wojskową posiadał okres zaliczany do stażu pracy 9 lat 1 miesiąc i 30 dni (w tym 7 lat i 26 dni w innych” cywilnych” zakładach pracy”).

Decyzją Nr (...) z dnia 23 lipca 2010 r. przyznano powodowi w dniu 8 sierpnia 2010r. nagrodę jubileuszową za 35 lat pracy w wysokości 200% uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym.

W styczniu 2014 r. powód otrzymał awans z kierownika magazynu na młodego chorążego. W związku z powyższym dowództwo Jednostki Wojskowej nr (...) w I. wysłało powoda na Komisję Lekarską w B.. Orzeczeniem nr (...) z dnia 19 lutego 2014 r. w sprawie zdolności do pełnienia zawodowej służby wojskowej Rejonowa Wojskowa Komisja Lekarska w B. orzekła trwałą niezdolność do zawodowej służby wojskowej z uwagi na nadciśnienie tętnicze II stopnia oraz choroby współistniejące tj. otyłość, krwimocz, podwyższony poziom kreatyniny, cukrzyca typu 2 i przebyte zwichnięcie biodra lewego.

Orzeczeniem nr (...) Centralnej Wojskowej Komisji Lekarskiej w W. z dnia 28 maja 2014 r., po rozpatrzeniu odwołania od orzeczenia Rejonowej Wojskowej Komisji Lekarskiej w B. nr (...) z dnia 19 lutego 2014 r. w sprawie zdolności do pełnienia zawodowej służby wojskowej – kategoria N – niezdolny do zawodowej służby wojskowej – utrzymano w mocy orzeczenie (...) z dnia 19 lutego 2014 r.

Ze służby wojskowej powód został zwolniony z dniem 24 czerwca 2014 r. Rozkazem Personalnym nr (...) Dowódcy 2 Pułku Inżynieryjnego z dnia 12 czerwca 2014 r. na podstawie art. 115 ust 2 i 3 i art. 111 pkt 3 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie zawodowej żołnierzy zawodowych, czyli z powodu orzeczenia trwałej niezdolności do zawodowej służby wojskowej.

W związku z zakończeniem służby powód otrzymał odprawę w wysokości 600% miesięcznego uposażenia – 27.228 zł i ekwiwalent pieniężny za 102 dni – 21.039,54 zł niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego za lata 2012, 2013 i 2014.

Na dzień zakończenia służby miał zaliczone 38 lat 10 miesięcy i 18 dni służby. Upływ 40 lat nastąpiłby 5 sierpnia 2015 r., a więc po upływie 12 miesięcy od daty zwolnienia ze służby.

Od orzeczenia (...) powód wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Pismem z dnia 17 czerwca 2014 r. powód powiadomił pozwanego o wniesieniu skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Wyrokiem

z dnia 14 kwietnia 2015 r. Sąd uchylił orzeczenie (...) nr (...) z dnia 28 maja 2014 r. w zaskarżonej części dotyczącej trwałej niezdolności do zawodowej służby wojskowej i stwierdził, że orzeczenie w tym zakresie nie podlega wykonaniu. Uchylenie nastąpiło na skutek przyczyn formalnych z uwagi na fakt, że w składzie (...) brało udział dwóch lekarzy, którzy byli członkami (...), co skutkowało nieważnością postępowania.

Orzeczeniem nr (...) Centralnej Wojskowej Komisji Lekarskiej w W. z dnia 13 maja 2015 r., po ponownym rozpatrzeniu odwołania od orzeczenia Rejonowej Wojskowej Komisji Lekarskiej w B. nr (...) z dnia 19 lutego 2014 r. w sprawie zdolności do pełnienia zawodowej służby wojskowej – kategoria N – niezdolny do zawodowej służby wojskowej – po uchyleniu orzeczenia Centralnej Wojskowej Komisji Lekarskiej nr (...) – wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. sygn. akt II SA/Wa 1317/14 z dnia 14 kwietnia 2015 r. - utrzymano w mocy orzeczenie (...) z dnia 19 lutego 2014 r.

W dniu 14 maja 2015 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty jubileuszówki za 40 lat pracy, ekwiwalentu za urlop i gratyfikacji urlopowej, które na czas trwania postępowania odwoławczego uległy wydłużeniu na rok 2015. W odpowiedzi na wezwanie, pozwany odmówił wypłaty świadczenia. Korespondencja podwójnie awizowana i nie podjęta przez powoda wróciła do pozwanego.

W dniu 6 lica 2015 r. powód wystosował do dowódcy pozwanego ostateczne wezwanie do zapłaty nagrody jubileuszowej w wysokości odpowiadającej trzymiesięcznemu wynagrodzeniu z odsetkami ustawowymi wyliczonymi od dnia wymagalności roszczenia do dnia zapłaty, ekwiwalentu za urlop.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy, których treści i autentyczności żadna ze stron nie kwestionowała.

Sąd Rejonowy zważył, że powództwo jako nieuzasadnione nie zasługuje na uwzględnieniu.

Pozostając na służbie w Jednostce Nr (...) w I. powód podlegał ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz Rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 11 maja 2004 r. w sprawie nagród jubileuszowych żołnierzy zawodowych (DZ.U. 2004.127.1325). Zgodnie z art. 76 ust 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych prawo do uposażenia powstaje z dniem rozpoczęcia przez żołnierza zawodowego pełnienia zawodowej służby wojskowej. Żołnierze zawodowi otrzymują w zakresie należności pieniężnych otrzymują m.in. nagrody jubileuszowe (art. 73 ust 1 pkt 4 ustawy). Nagrody jubileuszowe po 40 latach pracy przysługują im w wysokości 300% miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym (art. 85 ust 1 pkt 5 ustawy). Okresy zaś wliczane do okresu czynnej służby wojskowej, od którego zależy nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, oraz tryb jej obliczania i wypłacania, uwzględniając okresy służby, pracy i nauki powodujące nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, sposób dokumentowania tych okresów oraz postępowania w przypadku zbiegu prawa do kilku nagród, a także termin wypłacania nagrody określa szczegółowo Rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 11 maja 2004 r. w sprawie nagród jubileuszowych żołnierzy zawodowych

Zgodnie z §2 ust 1 w/w rozporządzenia do okresu czynnej służby wojskowej, od którego zależy nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, wlicza się:

1)okresy czynnej służby wojskowej;

2)okresy służby w Policji, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Służbie Więziennej, Służbie Celnej lub Urzędzie Ochrony Państwa;

3)zakończone okresy zatrudnienia wykonywanego w pełnym wymiarze czasu pracy; wymiar czasu pracy podlega zsumowaniu w przypadku równoczesnego wykonywania zatrudnienia u różnych pracodawców w wymiarze nie niższym niż połowa obowiązującego w danym zawodzie lub na danym stanowisku;

4)okres ukończonych studiów wyższych przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej, na jednym kierunku, nie dłuższy jednak od programowego czasu ich trwania, pod warunkiem uzyskania dyplomu ich ukończenia.

W razie równoczesnego pozostawania w więcej niż jednym stosunku pracy albo równoczesnego pozostawania w stosunku służby lub pracy i kontynuowania nauki w szkole wyższej, do okresu czynnej służby wojskowej, od której zależy nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, wlicza się tylko jeden z zakończonych okresów służby, pracy lub nauki, w wymiarze korzystniejszym dla żołnierza (ust2).

Jak ustawodawca wskazał w§ 3 ust 1 dokumentami potwierdzającymi okresy, o których mowa w § 2 ust. 1, są w szczególności karta ewidencyjna, świadectwo służby; świadectwo pracy; dyplom ukończenia studiów wyższych albo zaświadczenie lub inny dokument, określający w szczególności datę rozpoczęcia i zakończenia studiów lub programowy czas ich trwania.

Podstawę obliczenia nagrody jubileuszowej stanowi uposażenie należne żołnierzowi zawodowemu w dniu wypłaty nagrody, a jeżeli jest to dla niego korzystniejsze uposażenie należne w dniu nabycia prawa do nagrody (§ 4 ust 1).

Zgodnie z § 5 żołnierz zawodowy nabywa prawo do nagrody jubileuszowej w dniu upływu okresu służby uprawniającego do nagrody. Szczególny przypadek nabycia prawa do nagrody jubileuszowej przewidziano w § 7 Rozporządzenia. Zgodnie z powyższym żołnierzowi zawodowemu uprawnionemu do emerytury lub renty wypłaca się nagrodę jubileuszową w dniu zwolnienia ze służby, jeżeli w tym dniu brakuje mu do wymaganego okresu służby nie więcej niż 12 miesięcy.

Nagrodę jubileuszową wypłaca z urzędu dowódca jednostki wojskowej właściwy do wypłaty tej nagrody, nie później niż w terminie 14 dni od dnia nabycia do niej prawa (§8). Żołnierzowi zawodowemu, który pełnił służbę w dniu 1 lipca 2004 r., przy ustalaniu prawa do nagrody jubileuszowej do okresu służby, o którym mowa w § 2, wlicza się także okresy wliczone przy ustalaniu prawa do nagrody jubileuszowej, do której nabył prawo w czasie pełnienia służby przed dniem 1 lipca 2004 r (§9).

Biorąc pod uwagę powyższe przepisy oraz wyliczenia pozwanego, których sposobu wyliczenia powód nie kwestionował (protokół k. 75-76) Sąd Rejonowy ustalił, że powód przepracował 38 lat 10 miesięcy 18 dni. Mając powyższe na uwadze oraz zapis §7 rozporządzenia powodowi brakuje więcej niż 12 miesięcy służby od dnia jego zwolnienia tj. 24.06.2014 r. Powodowi zabrakło kilka miesięcy do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej.

Powód podnosił, że zwolniono go 46 dni przed nabyciem prawa o nagrody jubileuszowej. Nagrodę jubileuszową za 35 lat pracy otrzymał 8 sierpnia 2010 r., więc rok jubileuszowy za 40 – lecie służby rozpoczynał się w dniu 9 sierpnia 2014 r. Powoda zwolniono w dniu 24 czerwca 2014 r. a więc 46 dni przed tą datą. Wskazywał, że gdyby umożliwiono mu pracę lub komisja lekarska opierałaby się na obiektywnych i właściwych badaniach, to otrzymałby nagrodę. Kwestionował też zasadność orzeczeń obu komisji zarówno od strony formalnej jak i merytorycznej co do oceny stanu jego zdrowia. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie powód zaskarżył orzeczenie nr (...) Centralnej Wojskowej Komisji Lekarskiej w W. z dnia 28 maja 2014 r. - które kwestionował - do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Jego przeniesienie do rezerwy zostało uchylone. Orzeczenie zostało wydane jedynie z przyczyn formalnych, bo brali bowiem w składzie komisji obu instancji brali udział ci sami lekarze. W rezultacie, po ponownym rozpoznaniu sprawy orzeczenie zostało podtrzymane w mocy. Okres zatrudnienia powoda nie został wydłużony przez czas trwania postępowania przed WSA i powód nie nabył zatem prawa do nagrody jubileuszowej.

O kosztach postępowania Sąd orzekł art. 98 k.p.c. w związku z § 6 pkt. 5 i § 11 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.) – w brzemieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. i zasądził od strony powodowej jako strony przegrywającej kwotę 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Wyrok Sądu Rejonowego powód zaskarżył w całości i zarzucił mu:

1. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu I instancji z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, poprzez przyjęcie, iż żądanie powoda jest całkowicie bezzasadne, podczas, gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy potwierdza zgoła co innego;
2. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu I instancji z treścią zgromadzonego materiału dowodowego, polegającą na przyjęciu, iż powód nie udowodnił zgodnie z art. 6 k.c. dochodzonego pozvem roszczenia w całości, pomimo przeprowadzenia na rozprawie istotnych w sprawie dowodów z dokumentów, zaś dowodów z przesłuchania świadka (żony powoda) oraz dowodu z opinii biegłego sądowego (na okoliczność stanu zdrowia powoda chwili zwolnienia z pracy i w oparciu o dokumenty, a tym samym braku podstaw do zwolnienia powoda z pracy) powód został pozbawiony, gdyż Sąd I instancji pomimo zgłoszenia tych wniosków na rozprawie i dodatkowo w piśmie procesowym, nie uwzględnił i nie powołał wskazanych dowodów, które to dowody potwierdziłyby słuszność żądań dochodzonych pozvem, co miało istotny wpływ na zaskarżone orzeczenie;
3. naruszenie przepisów postępowania poprzez zamknięcie rozprawy bez dopuszczenia dowodu z przesłuchania świadka (żony powoda) oraz dowodu z opinii biegłego sądowego (na okoliczność stanu zdrowia powoda, a tym samym braku podstaw do zwolnienia powoda z pracy) co miało istotny wpływ na zaskarżone orzeczenie;
4. naruszenie przepisów postępowania poprzez oddalenie w całości roszczenia powoda o zapłatę jubileuszówki lub pozwolenie dopracowania do okresu jubileuszówki ze względu na bezzasadne i bezpodstawne zwolnienie powoda ze służby wojskowej (pracy), podczas, gdy żądanie to jest w pełni zasadne i zostało należyście udowodnione;
5. naruszenie przepisów postępowania poprzez zastosowanie nieaktualnych już przepisów, które zostały uchylone; powód podkreślił, że został zwolniony na podstawie przepisów z dnia 11 września 2003 r., natomiast MON wydaje ustawę z dnia 11 września 2008 r. (Dz. U. z 2008 r., Nr 23, poz. 137), która mówi, że zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej przez Dowódcę Jednostki Wojskowej powinno być na prośbę żołnierza zaś ewentualne wypowiedzenie po wielu latach służby powinno wynosić 6 miesięcy, a nie 2 tygodnie, tak jak zastosowano w przypadku powoda w oparciu o nieaktualne przepisy;
6. naruszenie swobodnej oceny dowodów, poprzez uwzględnienie w całości twierdzeń pozwanego, a zwłaszcza jego pełnomocnika procesowego, pomimo, iż pozwany nie ma racji odmawiając wypłaty jubileuszówki oraz nie ma racji o podstawach zwolnienia powoda ze służby wojskowej (z pracy), które są całkowicie nieprawdziwe, a ponadto twierdzenia pozwanego pozostają w sprzeczności z rzeczywistym stanem rzeczy oraz z dowodami zgromadzonymi w aktach sprawy - chodzi w szczególności o wyniki badań Komisji Lekarskich;
7. naruszenie prawa procesowego, poprzez nieuwzględnienie istotnego w sprawie wniosku dowodowego powoda mającego udowodnić okoliczność istnienia faktów mających na celu udowodnienie zasadności i wysokości dochodzonego powództwem roszczenia w postaci dowodu z przesłuchania świadka (żony powoda) oraz opinii biegłego sądowego na okoliczność dobrego stanu zdrowia powoda - nie było podstaw do zwolnienia ze służby wojskowej (z pracy), w związku z czym postępowanie dowodowe zawiera istotne braki, które powinny być uzupełnione, zaś sprawa skierowana do ponownego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia;
8. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu I instancji z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegającą na nieuwzględnieniu okoliczności, że pozwany jest obowiązany do wypłaty jubileuszówki lub powinien być zobowiązany do pozwolenia dopracowania do okresu wypłaty jubileuszówki, czego Sąd I instancji nie wziął pod uwagę przy rozstrzygnięciu przedmiotowej sprawy;
9. oparcie wyroku o ustalenia faktyczne sprawy niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, polegające na przyjęciu za podstawę tego wyroku jedynie twierdzenia pozwanego, co miało istotny wpływ na zaskarżone rozstrzygnięcie;

10. naruszenie przepisów postępowania, poprzez nie doliczenie okresu odwołania się od orzeczeń komisji lekarskiej, której orzeczenie zostało uchylone (usunięte z obrotu prawnego), zatem okres ten powinien mi być doliczony do stażu pracy, czego Sąd I instancji nie uwzględnił w sprawie;

11. Obciążenie powoda kosztami zastępstwa procesowego, podczas gdy powód znajduje się w niezwykle ciężkiej sytuacji materialnej i nie jest w stanie ponieść tych kosztów, zaś o kosztach Sąd orzekł na podstawie aktualnych przepisów, zaś w sprawie Sąd orzekł na podstawie nieaktualnych już przepisów z 2003 r., zmienionych w 2008 r.

Wskazując na powyższe uchybienia, powód wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda dochodzonej pozwem kwoty w całości wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu według norm przepisanych za obie instancje;

2. ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia oraz uzupełnienia postępowania dowodowego, które zawiera istotne braki co nastąpiło bez winy powoda, poprzez uzupełnienie materiału dowodowego o dowód z przesłuchania świadka i dowód z opinii biegłego sądowego na okoliczność zasadności (tak co do zasady jak i wysokości) wniesionego powództwa, przy uwzględnieniu kosztów postępowania apelacyjnego.

W uzasadnieniu apelacji powód obszernie odniósł się do wyroku sądu I instancji i omówił stawiane przez niego zarzuty.

Pozwana Jednostka Wojskowa (...) w I. w odpowiedzi na apelację wniosła o oddalenie apelacji w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w drugiej instancji według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na apelację podkreślono, że zarzuty apelacyjne są nieuzasadnione, a o zwolnieniu powoda ze służby zdecydował jego stan zdrowia. Tok postępowania odwoławczego nie wydłużył służby powoda i nie uzasadnia przyznania nagrody jubileuszowej. Zarzuty dotyczące postępowania dowodowego nie są zasadne, bowiem przeprowadzenie dowodów wskazanych przez powoda nie było celowe i niezbędne do wydania rozstrzygnięcia.

Na rozprawie apelacyjnej pełnomocnik powoda poparł apelację.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Apelacja powoda jako bezzasadna podlega oddaleniu.

W ocenie Sądu II instancji Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny a także poczynił prawidłowe rozważania prawne. Przebieg służby powoda nie był sporny. Pomiędzy stronami nie były także sporne okoliczności dotyczące kolejnych orzeczeń Komisji Lekarskich wydawanych w związku z ustalaniem czy powód był zdolny do pełnienia służby. W istocie powód kwestionuje, czy jego stan zdrowia i zdolność do pełnienia służby zostały prawidłowo ocenione przez kolejne Komisje. Sąd Rejonowy nie jest organem powołanym do dokonania oceny tych orzeczeń. Zadaniem Sądu I instancji było ustalenie, czy wobec faktu, że pierwsze orzeczenie nr (...) z dnia 19 lutego 2014 r. okazało się być wadliwym, doszło do wydłużenia okresu jego służby i czy w związku z tym przysługuje mu prawo do wypłaty nagrody jubileuszowej.

Sąd Okręgowy przyjął za własne wszystkie ustalenia faktyczne Sądu I Instancji. Sąd Rejonowy przytoczył także właściwe przepisy prawa materialnego stanowiące podstawę materialnoprawną rozstrzygnięcia. Rozważania prawne Sądu I instancji Sąd Okręgowy przyjął również za własne.

Całkowicie chybione były zarzuty apelacyjne powoda skierowane co do prawidłowości postępowania dowodowego i ustalenia stanu faktycznego. Sąd Rejonowy nie miał podstaw do przeprowadzenia dowodu z zeznań powoda i jego żony na okoliczność zasadności powództwa. O zasadności powództwa rozstrzyga stan faktyczny, który w niniejszym postępowaniu nie był tak naprawdę sporny między stronami. Powód myli ustalenia faktyczne z rozważaniami prawnymi.

Z treści osobistej apelacji wywiezionej przez powoda wynika, że uważa on, że na skutek wadliwego orzeczenia komisji lekarskiej, powinno dojść do znielowania skutków tego orzeczenia. W takim przypadku możliwie byłoby uznanie, że nadal pozostawał w służbie i osiągnął okres niezbędny do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej. Pogląd ten należy uznać za błędny.

Sąd Okręgowy podziela pogląd prawny zaprezentowany w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 5 czerwca 2014r. sygn. akt IV SA/Po 338/14, że zgodnie z treścią rozkaz personalny o zwolnieniu ze służby wojskowej z uwagi na ustalenie przez wojskową komisję lekarską niezdolności do służby żołnierza zawodowego wydawany jest w celach porządkowych, ewidencyjnych. Potwierdza on jedynie to co nastąpiło z mocy samego prawa. Cel ewidencyjny oznacza wyłącznie zarejestrowanie faktu, że żołnierz został zwolniony (stosunek służbowy został rozwiązany), a nie zwolnienie powodujące rozwiązanie stosunku służbowego. Skoro zaś rozkaz personalny podjęty na podstawie art. 111 pkt 3 i art. 115 ust. 3 ustawy z 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych wydawany jest dla celów porządkowych, to nie stanowi on decyzji administracyjnej.

Zgodnie z treścią art. 116 ust. 1 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, „w razie uchylecia orzeczenia, o którym mowa w art. 111 pkt 11 i 13-15 lub art. 112 ust. 1 pkt 1, albo uchylecia lub stwierdzenia nieważności decyzji o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej lub wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej dokonanego przez organ wojskowy, ulegają uchyleciu skutki tego orzeczenia lub decyzji, jakie wynikły dla żołnierza zawodowego z tego tytułu. **Jednak w tego rodzaju przypadkach data zwolnienia z zawodowej służby wojskowej nie ulega zmianie, przy czym uznaje się, że zwolnienie żołnierza zawodowego nastąpiło w drodze wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej dokonanego przez właściwy organ (art. 116 ust. 2 ww. ustawy).** Żołnierzowi zawodowemu przysługuje wówczas od Skarbu Państwa odszkodowanie w wysokości sześciokrotności kwoty uposażenia zasadniczego, wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych zmian mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokość, a w przypadku, gdy stanowisko służbowe, które żołnierz zawodowy zajmował przed zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej nie istnieje, według stawek na porównywalnym pod względem stopnia etatowego i grupy uposażenia stanowisku służbowym, obowiązujących w dniu uprawomocnienia się orzeczenia lub decyzji wymienionych w ust. 1 (art. 116 ust. 3 u.s.w.ż.z.).”

Z powyżej zacytowanego orzeczenia wynika, że stosunek służbowy żołnierza ulega rozwiązaniu nawet w przypadku wadliwości orzeczenia komisji lekarskiej. Wszelkie więc argumenty podnoszone przez powoda w toku postępowania w obu instancjach nie miały wpływu na ustalenie faktu do kiedy trwała jego służba. Ani Sąd I instancji, ani Sąd Okręgowy nie mają również podstaw prawnych do zobowiązania strony pozwanej do powołania powoda ponownie do służby celem dopracowania do okresu, który uprawniałby powoda do uzyskania prawa do wypłaty nagrody jubileuszowej.

Reasumując powyższe, Sąd II instancji doszedł do przekonania, że wyrok Sądu I instancji jest prawidłowy, a zarzuty apelacji całkowicie bezzasadne.

Obciążenie powoda kosztami postępowania Sądowego w I instancji wynika z regulacji art. 98 § 1 k.p.c. Ponieważ powód przegrał spór jest zobowiązany do zwrotu kosztów zastępstwa procesowego strony pozwanej. Ta sama zasada zadecydowała o rozstrzygnięciu o kosztach postępowania apelacyjnego. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił w oparciu o treść § 10 ust 1 pkt 1 w zw. z § 3 ust 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r. ze zm.). Powód nie wykazał żadnych szczególnych okoliczności dotyczących jego stanu majątkowego, które uzasadniałyby odstąpienie od obciążania go kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej. Powód pobiera emeryturę, a więc ma stałe źródło dochodu. Decydując się na wniesienie apelacji był świadom, że poniesie koszty procesu, w tym koszty strony przeciwnej, bowiem Sąd I instancji w uzasadnieniu wyroku wskazał na stosowne regulacje dotyczące kosztów procesu.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy orzekła na podstawie art. 385 k.p.c.

SSO Renata Gąsior SSO Marcin Graczyk SSO Agnieszka Stachurska